

- Tuvalet eğitimine başladıktan sonraki süreç yani çocuğun tamamen temiz olması vakit alabilir. Eğitim bazen 6 ay 1 yıl kadar dahi sürebilir. Bu dönemde çocuğa verilen her türlü ceza, eğitimin tamamlanmasını geciktirecektir.
- Tuvalet eğitimini tamamlamış, hatta çok kısa süre içinde idrar ve dışkısını tutmayı başarmış çocuklarsa dahi zaman zaman ‘ kazalar ‘ olabilir. Yani çocuklar istemeden idrar ve dışkısını bırakabilir. Çok sık olmadığı sürece bu durum normal kabul edilir. Özellikle 4-5 yaşına kadar bu tür kazaların olması doğaldır. Bazı psikolojik etkilere bağlı da kaçırımlar olabilir. Ancak bu durumlarda çocuğa kızmak yerine nedeni bulup ona göre çözüm üretmemiz gerekir.

RENKLI BİR GELECEK İÇİN...

Adres : Güzelyalı Mah.81108 sok.No.3 Çukurova/ADANA
Tif. : (0 322) 232 0 452 (pbx)
Fax : (0 322) 231 14 36
info@renklisekerler.com.tr
www.renklisekerler.com.tr

ÇOCUKLARDA TUVALET EĞİTİMİ

PSİKOLOJİK BÜLTENİ
SAYI:3

www.renklisekerler.com

ÇOCUKLARDA TUVALET EĞİTİMİ

Zihinsel gelişimi normal olan bir çocuğun dışkı ve idrar kontrol becerisini 4 ya da en geç 5 yaşına kadar kazanması gerekir. Tuvalet eğitimi, özellikle de çocuğa dışkı kontrol becerisini öğretmek oldukça sabır istemektedir. Tuvalet eğitiminde dikkat edeceğimiz noktalar;Çocuğunuzun eğitime başlama yaşını iyi belirleyiniz. Çocuğun kendiliğinden ‘çişim geldi ‘ demesi en önemli hazır olma belirtisidir. Ya da sizin oturağa ‘ oturması ‘ talebinizi hemen kabul etmesi iyi bir haberdır.

Öncelikle çocuğun idrar ve dışkısını, nereye yapacağını bilmesi gerekiyor. Artık bezi dışında bir yere yapması gerektiği sakince ve sabırlı çocuğa anlatılmalıdır. Bunun için çocuğun tuvaletini yapacağı aparatı iyi belirlemeliyiz ki çocuğa karşı net bir yaklaşım sergileyelim. Çocuğunuz bir süre rahatça oturacağı bir yer bulmalıdır. Bunun da şu an en ideal aleti çocuğun rahatça dayayıp, rahat bir biçimde oturacağı ‘oturak ‘, ‘ lazımlık ‘dır.

- Alafranga tuvaletlerin üzerine koyulan çocuk aparatları bu eğitime başlamak için uygun aletler değildir. Çünkü çocuk bu aparatın üzerinde rahat oturamaz. Ayrıca çocuk çıkardığı dışkı ya da idrarı görmek ister. Klozet işleyişi bakımından buna uygun değildir. Sifonun çekilmesi ile ortaya çıkan yüksek volümlü ses ve pisliğin içeri çekilmesi çocukta korku duygusu oluşturabilir.
- Çocuğunuz tuvalet eğitimi alırken rahat olduğu kadar ferah bir ortamda da olmak ister. Dar, loş ışıklı mekanlarda huzurlu olmak, kaygısı artar. Her banyo ve tuvalet geniş ve ferah değildir. Bu nedenle çocuğun oturması beklenmemelidir. Alışma döneminde oturak ev içinde rahatça dolaştırılabilir. Örneğin salonda, tv karşısında ya da odasında oyuncakları ile ilgilenirken oturağında oturabilmelidir. Annelerin burada gösterdiği titiz davranışları ve eğitimi tuvalet ya da banyoya hapsedmeleri eğitimi sevimsiz hale getirir ve direnci artar.

- Çocuk oturakta otururken, onunla oynamak, eline bir oyuncak vermek ta da bir şeker ile oturmasına teşvik etmek alışma sürecinde çok katkı sağlayacaktır. Bu tavrımızla çocuğa eğitiminin aslında doğal yaşamın bir parçası olduğu mesajını vermiş oluruz.
- Çocuk oturakta oturduğu halde idrar ve dışkısını tutabilir. Böyle bir durumda yaklaşık 10-15 dakika beklenir, ve sabırla olunur. Tuvaletini yapması dahi oturakta oturmayı başarma eğitim için önemli bir başlangıçtır ve iyi bir haberdır.
- Tuvaletini yapmadı diye çocuğa kızmak sürekli hadi yap yap diyerek baskı kurmak yerine yapması konusunda cesaret edici sözler söylemek ve sonunda bir ödül önemek doğru yaklaşım olacaktır.
- Bazen çocuklar idrar ile ilgili eğitimi kolayca aldıkları halde dışkı eğitimini almakta zorlanır ve direnirler. Bir kısmı dışkısını tutar ve sadece bezine yapmak ister. Bezi çıkarsa dahi dışkısı geldiğinde ‘ anne bezimi bağla ona yapacağım der ‘ böyle bir durumda çocuğun oturağa oturması ve dışkısını oraya yapması teşvik edilmelidir. Ancak çocuk yoğun direnç gösteriyorsa bezine yapmasına izin verilir. Çünkü bilinçli olarak dışkısını tutan bir çocuk bir süre sonra kabız olacak ve dışkısı ancak belli müdahalelerle (lavman- fitil) dışarı çıkarılacak duruma gelir. Bu mücadeleler ve kabız iken dışkılamamanın verdiği acı çocuğun dışkısını daha da tutmasına neden olacaktır. Burada bir kısır döngü oluşur. Dışkısını tuttuğu için kabız olan çocuk bu sefer de acıyacak korkusuyla dışkısını tutar ve kabızlığı artar.

